

Hipertrofična miokardiopatija: mogućnosti novih lekova

Andrej Preveden, Miodrag Golubović, Marija Bjelobrk, Tatjana Miljković, Snežana Stojšić, Aleksandra Ilić, Dragan Gajić, Anastazija Stojšić Milosavljević, Lazar Velicki

Medicinski fakultet, Univerzitet u Novom Sadu, Novi Sad; Institut za kardiovaskularne bolesti Vojvodina, Sremska Kamenica, Srbija

Uvod. Hipertrofična kardiomiopatija (HCM) je najčešća nasledna kardiovaskularna bolest koja pogađa približno jednog od 500 ljudi. HCM je genetski poremećaj koji je najčešće uzrokovan mutacijama koje uključuju protein C koji veže miozin (MIBPC3) i β -miozin teški lanac (MIH7), a koji su odgovorni za približno tri četvrtine identifikovanih mutacija.

Cilj. Do sada nije pouzdano pokazano da su bilo koji lekovi zaustavili ili preokrenuo napredovanje HCM-a ili ublažili njegove simptome. Iako se pokazalo da inhibitor neprilisin receptora za angiotenzin sakubitril / valsartan smanjuje smrtnost i hospitalizaciju kod srčane insuficijencije sa smanjenom ejakcionom frakcijom, podaci o njegovom uticaju na HCM su retki. Naš cilje je bio da istražimo efekat sakubitril / valsartana na toleranciju napora (tj. maksimalnu potrošnju kiseonika) kod pacijenata sa neopstruktivnom HCM u poređenju sa optimalnom standardnom terapijom (kontrolna grupa).

Metode. Prikazana studija deo je SILICOFM - prospektivnog, multicentričnog, otvorenog, randomiziranog, kontrolisanog, kliničkog ispitivanja sa tri dela (NCT03832660) koje će regrutovati 240 odraslih pacijenata sa potvrđenom dijagnozom neopstruktivne HCM-a. Ova studija je obuhvatila 41 pacijenta iz jednog centra. Pacijenti koji ispunjavaju uslove randomizirani su na primenu sakubitril / valsartana ili same optimalne standardne terapije (kontrolna grupa). Primarni krajnji cilj je bila promena funkcionalnog kapaciteta (tj. maksimalna potrošnja kiseonika).

Rezultati. Studija je obuhvatila 41 pacijenta koji su bili podeljeni u interventnu (29 pacijenata) i kontrolnu grupu (12 pacijenata). Prosečna starost je iznosila 60.0 ± 10.4 godina, a većina pacijenata je bila muškog pola (73.2%). Debljina zida leve komore iznosila je 17.3 ± 4.3 mm na interventrikularnom septumu i 15.6 ± 3.5 mm na posterolateralnom zidu. Početni vršni VO_2 bio je 14.0 ± 4.4 ml/kg/min a VE/VCO_2 28.1 ± 6.4 . Nakon 4 meseca, u interventnoj grupi došlo je do porasta VO_2 sa 14.4 ml/kg/min na 16.4 ml/kg/min ($p=0.016$). Vrednost VE/VCO_2 smanjila se sa 26.6 na 25.8 u interventnoj grupi, dok se u kontrolnoj grupi promenila sa 26.0 na 30.9 . Vrednost VE/VCO_2 nakon 4 meseca bila je značajno niža u interventnoj grupi (25.8 ± 5.3 vs 30.9 ± 4.9 ; $p=0.050$).

Zaključak. Rezultati ove studije sugerišu da, uprkos relativno kratkom periodu lečenja od 4 meseca, lečenje sakubitril / valsartanom može imati pozitivne efekte na funkcionalni kapacitet kod pacijenata sa HCM. Očekujemo da će ovi nalazi, zajedno sa ostalim SILICOFM rezultatima, doprineti optimizaciji terapije HCM.

Ključne reči: hipertrofična miokardiopatija, sakubitril/valsartan, tolerancija fizičkog napora